

Ακμή συνείδησης

-nihilism returns...

Σύγχρονος Ατομικιστικός Επαναστατικός Μηδενιστικός Άξιακός Κώδικας. Ένας άξονας για το παρόν και το μέλλον των απελεύθερων συνεπών.

Οι θεωρήσεις γύρω από το Κοινωνικό Ζήτημα δεν γίνεται να ξεφύγουν από την υποκειμενικότητα που διέπει τις ανθρώπινες συνειδητότητες, και, κυρίως, τη δημοσιαλογική έκφραση τους. Μάλιστα, αυτές εμφανίζονται σε μεγάλο εύρος, καθώς είναι ανάλογες με τα διάφορα συμφέροντα που εκπροσωπούν και που φιλοδοξούν να εξυπηρετήσουν. Καμία ιδεολογία δεν είναι άσχετη από σκοπεύσεις και συμφέροντα. Η επίκληση λέξεων που δημιουργούν ευχάριστους συνειρμούς δε δύναται να κρύψουν την πραγματική φαιά ουσία κάθε ιδεολογίας. Και ενώ η ίδια η πραγματικότητα του κόσμου αναδύει την ίδια την αντικειμενική της εντροπία, οι ιδεολογικές αναφορές κινούνται με περίσσειο θράσος στις λεωφόρους της υποκειμενικότητας.

Εμείς θα προσπαθήσουμε να αναδείξουμε τη δική μας προσέγγιση των όρων επιβίωσης, περιγράφοντας τις υποκειμενοποιήσεις που μας προκαλούν. Δε φιλοδοξούμε να καταγράψουμε ένα καθαρόαιμο μηδενιστικό μανιφέστο Ορθόδοξου τύπου, απλά να συμβάλλουμε γύρω από τον ευρύτερο

προβληματισμό που αφορά ένα σύγχρονο μηδενιστικό πρόταγμα, ικανό να ανταποκρίνεται στις παραμέτρους που απαρτίζουν την πολιτισμική ολότητα. Αφορμή για σκέψη και αιτιολόγηση πολύμορφης κινητικότητας. Τα καθαρόαιμα και τα ορθόδοξα είναι αποκυήματα της εξουσιαστικής λεκτικής τεχνοτροπίας. Σκοπός μας είναι η αντίληψη μας να παγιωθεί και να αποτελέσει σταθερή, διαρκή και συνεπή επιλογή για όσους ανθρώπους ανεξαρτήτως παρελθόντος επιθυμούν να αγωνιστούν πολύμορφα ενάντια στον πολιτισμικό ολοκληρωτισμό και όλες τις εκφάνσεις του. Με αποκλειστικό επιδιωκόμενο σκοπό την **ολική κατάργηση των ρόλων, των διαχωρισμών και των ιεραρχικών δομών** που βρίσκονται παντού και συνθέτουν τη θλιβερή εξουσιαστική πραγματικότητα. Προτιμούμε ο κάθε άνθρωπος να αγωνίζεται για την ατομική του συνείδηση, και όχι να κινητοποιείται από μερικότητες. Η μερικοποίηση είναι σύμφυτη συνθήκη του εξουσιαστικού πολιτισμού, που δεν επιτρέπει την καθαρή σκέψη, και εγκλωβίζει σε ταυτοποιημένες συμπεριφορές που εμποδίζουν μια ολοκληρωμένη απελευθερωτική θεώρηση. Σε αυτή στηρίζεται η εξουσία, και πιο συγκεκριμένα τα φυσικά πρόσωπα που διαφεντεύουν τους υπηκόους, για να οριοθετεί και εξαντλεί τις ανθρώπινες δράσεις σε προβλεπόμενα πεδία. Τείνουμε να καταλήγουμε ότι το μεγαλύτερο όπλο της κυριαρχίας είναι πια η πνευματική σύγχυση. Ο πλουραλισμός δεν είναι ''δικαίωμα'' των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων, αλλά παραχώρηση των κυρίαρχων για να παραδίδουν στα χωράφια του μπερδέματος, όσους καλόπιστους επιθυμούν να ταξινομήσουν τις σκέψεις τους όσο αφορά το υπάρχον και τους όρους του. Το διαίρει και βασίλευε εκσυγχρονίζεται με την εσκεμμένη δημιουργία πόλων αντίθεσης, έτσι ώστε η μαχητικότητα των ανθρώπων να εξαντλείται στην υπεράσπιση των πολλών ψευδοσυνειδήσεων που κατασκευάζει ο πολιτισμός. Μιλάμε πια για πλήρη καταστροφή του πολιτισμού. Τίποτα λιγότερο και τίποτα περισσότερο...

Το πρόταγμα μας **δεν ανταγωνίζεται** την αναρχική θεώρηση, αντιθέτως με βάση αυτή επιδιώκει την αυτόνομη κίνηση και την αυτάρκη σημειολογία του. Δεν περιφρονούμε, ούτε σνομπάρουμε τις λοιπές αντικαπιταλιστικές-επαναστατικές δυνάμεις, ειδικότερα αυτές που προωθούν μια αντιεραρχική προοπτική, **απλά πλέον δε βρίσκουμε τον εαυτό μας μέσα στα πλαίσια τους.** Επιθυμούμε, και θα κάνουμε το παν, για να αποτελέσουμε **μια καινούρια τάση** αντικρατικής, αντικαπιταλιστικής, αντιπολιτισμικής, ατομικιστικής πολύμορφης εξεγερτικής θεώρησης.

Θα πρέπει, αρχικώς, να ξεκαθαρίσουμε κάποια πράγματα, γιατί οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τα πράγματα περισσότερο γνήσια, αφού οι ''καλοί φίλοι''

δεν είναι πρωταρχικό ζητούμενο μπροστά στην προοπτική της ατομικής εσωτερικής συμφιλίωσης. Το ότι ασκούμε έντονη κριτική στα φυσικά πρόσωπα, στις λογικές και στα υποσύνολα, που αποτελούν το κοινωνικό υπερσύνολο του εξουσιαστικού πολιτισμού σε καμία περίπτωση δε σημαίνει πως δε χαιρετίζουμε κάθε εξελικτική κίνηση, μικρή ή μεγάλη, ουσιώδης ή αποσπασματική, προς την κατεύθυνση της άρνησης της εξουσίας του κρατισμού, του καπιταλισμού και των ακολουθητών τους. Η αντικοινωνική αντίληψη, αφενός, πηγάζει ακριβώς από την κοινωνική σήψη. Αν η κοινωνία ήταν δομημένη σε διαφορετικούς άξονες, με διάχυτες ατομικές απελεύθερες εκδοχές, τότε καμία αντικοινωνική θεώρηση δε θα μπορούσε να ευσταθεί. Όμως, η διαχρονική μελέτη των ανθρώπινων αναδεικνύει πως μόνο το Εγώ, το Δυνατό Εγώ, μπορεί να αντισταθεί στις πολύμορφες επιδράσεις της κοινωνίας και να χαράξει το δικό του ξεχωριστό δρόμο. Είμαστε εγωιστές και το δηλώνουμε. Δεν ντρεπόμαστε για αυτό. Η αυτοσυνείδηση είναι το υπέρτατο όπλο που έχει στο οπλοστάσιο το άτομο για να κυνηγήσει την αυτάρκεια και την εξέλιξη του. Με πολύ απλά λόγια, ας κάνει το κάθε άτομο, και επομένως ευρύτερα σύνολα ατόμων, τα απαραίτητα βήματα, υποχρεώνοντας μας να αναπροσαρμόσουμε τα επικριτικά μας βέλη. Ο επαναστατικός λόγος δεν έχει άκριτες φιλανθρωπικού τύπου συμπάθειες, δεν κλείνει το μάτι πουθενά αβασάνιστα, δεν επηρεάζεται από συναισθήματα και παραδόσεις, φιλοδοξεί να είναι ακριβής, ρηξιακός, βαθύς, ουσιαστικός και αναλυτικός. Καταθέτουμε ένα δημόσιο προσκλητήριο για μια διαφορετική αντίληψη, για ένα διαφορετικό τρόπο σκέψης που θα οδηγήσει στην ολική αποκοπή από το υπάρχον, με όρους που να προωθούν την επαναστατική προοπτική της πλήρους καταστροφής του, και σαν υλική, και σαν πνευματική διάσταση.

Δε διακατεχόμαστε από στατικότητα, αλλά δε μπορούμε να κρύψουμε πως η στατικότητα συνείδησης ανατρεπτικού προσανατολισμού είναι ιδιότητα που ανήκει εδώ και πολλά χρόνια στο κοινωνικό σώμα και αποτελεί συνθήκη που δε μπορεί να μας αφήνει αδιάφορους στο όνομα ενός αριστερόστροφου ιδεαλιστικού καθαγιασμού. Δε νομίζουμε ότι η συνειδητή επιλογή του κοινωνιστικού αντικαπιταλιστικού μπλοκ να αποφέύγει την κριτική στην κοινωνία, πως έχει να προσφέρει κάτι ουσιαστικό που να διευκολύνει τον αγώνα του. Ούτε πως η δική μας θεωρητική καταγραφή εμποδίζει το οτιδήποτε, ειδικά το να αυξηθεί η αντιεξουσιαστική συνειδητότητα. Δεν έχουμε καμία πρόθεση να σταθούμε ως εμπόδια στην επαναστατική προοπτική. Αντιθέτως, θεωρούμε πως συμβάλλουμε μέσα από την κριτική μας στην αναζήτηση των πραγματικών λόγων που αυτή καθυστερεί και εξοβελίζεται σε μια μελλοντική

αβεβαιότητα. Άδικοι οι φόβοι σας σύντροφοι. Επομένως, τα βέλη του κοινωνιστικού μπλοκ μάλλον εκτοξεύονται με επαναληπτικούς όρους για λόγους που έχουν να κάνουν με την αυτοομολογία για μια ένοχη σιωπή απέναντι στα φαινόμενα εξαχρείωσης των πλειοψηφικών κοινωνικών τμημάτων, παρά σε ρεαλιστικούς λόγους ανησυχίας για τη διάχυση μισάνθρωπων, και καλά, απόψεων που χαλάνε την πιάτσα... Όμως στη φύση κάθε δόγματος είναι να εχθρεύεται οτιδήποτε γεννιέται μέσα του και αναζητάει το δικό του δρόμο. Ας ανατρέξουμε στις σχέσεις σταλινισμού τροτσκισμού, αντιεξουσιασμού αναρχίας, για να καταλάβουμε, σε αναλογίες, τη σύγχρονη σχέση κοινωνιστικής αναρχίας και αντικοινωνιστικού μηδενιστικού προτάγματος, έτσι τουλάχιστον όπως εκφράζεται μέσα από μια διαρκή φαγωματικό περιεχομένου πολεμική που έχει εξαπολυθεί από το παραδοσιακό μπλοκ απέναντι σε αντιλήψεις που τολμούν να θίξουν το αγαπημένο φετίχ ορισμένων, την "άσπιλη και χωρίς ευθύνες" κοινωνία. Γνωρίσαμε πολύ καλά την κοινωνία για να είμασε σίγουροι πως το υπάρχον έμψυχο υλικό δεν προδιαθέτει για σπουδαία πράγματα. Το παραδοσιακό επιζητάει πάντα την πολεμική στο νέο. Κυρίως για λόγους αυτοεπιβεβαίωσης. Θέσεις άμυνας που εκδηλώνονται επιθετικά. Η τακτική πια είναι γνωστή. Οι ηγήτορες διαχέουν τα επιχειρήματα που πείθουν πολύ εύκολα τους ακολουθητές, αφού πάντα αυτοί προσμένουν επιχειρήματα από τους πρώτους για να τους αποδείξουν την –αντιεραρχική (;) αφοσίωση τους, και φαίνονται λογικές αιτιάσεις στους ουδέτερους καλοπροαιρετούς, που όλοι μαζί, συνειδητά οι πρώτοι και οι δεύτεροι, αφελώς οι τρίτοι, συνθέτουν το άγημα των έκπληκτων μπροστά στα δήθεν παράλογα του νεωτερισμού. Που δε διστάζουν πότε δημόσια και πότε σε πηγαδάκια να ψάχνουν να βρίσκουν μαύρες τρύπες σαν όψιμη προτεραιότητα. Να αποδομούν τις θεωρητικές αιτιάσεις της νέας αντίληψης επιτθόμενοι στους εκφραστές της, να υποτιμούν τις έμπρακτες εφαρμογές, να τα βρίσκουν όλα λειψά, προβληματικά, να αυτοβανκαλίζονται παριστάνοντας τους αποτυχημένους Κλουζώ κλπ. Και να φτάνουν στο έσχατο σημείο κατηγορώντας αντιλήψεις –sic- για το ατυχές γεγονός της marfin. Λες και η αναρχία πρέπει να χρεωθεί τις πλείστες καγκουριές που έγιναν μέσα από τους κόλπους της τόσα χρόνια... Ας είναι καλά γιατί μας χαλυβδώνουν, μας δικαιώνουν για τις επιλογές μας, μας κάνουν πιο πλούσιους σε εμπειρίες και συμπεράσματα. Αν έχουν εθιστεί στις κοντινές καταφάσεις, ας συνηθίσουν στις μακρινές αποστασιοποιήσεις και αποστροφές.

Η οικονομική κρίση, οι μνημονιακές διαταγές και οι συνέπειες τους είναι μια καλή, μέσα στη γενικότερη δυσχέρεια που εκμπέμπει, ευκαιρία για προόδους και θετικά πράγματα, υπό την έννοια της αύξησης της επαναστατικής συνείδησης,

αλλά, κυρίως, της ποσοτικής διεύρυνσης των εξεγερσιακών πρακτικών σύγκρουσης με τις δυνάμεις καταστολής και διάφορους υλικούς, και όχι μόνο-βλ Χατζηδάκης κλπ, στόχους που εκπροσωπούν, και δε συμβολίζουν όπως υποκριτικά διαχέουν οι συνειδητοί κρύπτες των ευθυνών όλων των ανευθυνούπεύθυνων που διαχειρίστηκαν την κρατική εξουσία στο πρόσφατο παρελθόν, την εξουσιαστική επιβολή... Με μεγάλη μας χαρά θα διαπιστώσουμε κάτι τέτοιο, αν και το ένστικτο μας μας εμποδίζει να δούμε πολύ αισιόδοξα τα πράγματα. Ας μην προτρέχουμε, όμως. Οι καταστάσεις κρίσης αυξάνουν μεν την κοινωνική δυσαρέσκεια για τους κρατούντες, όμως, η απόκτηση ολικής επαναστατικής συνείδησης είναι κάτι πολύ δύσκολο, που πολλές φορές υπολείπεται ακόμα και της διάχυσης εξεγερτικών πρακτικών. Εδώ είμαστε, βλέπουμε, προβληματίζόμαστε, συζητάμε και ξαναεπανερχόμαστε. Δεν ντρεπόμαστε να παραδεχτούμε τα λάθη μας και να αναθεωρούμε τα αποτυχημένα συμπεράσματα μας.

Προτείνουμε το καινούριο δίνοντας βάση στα λόγια του Λα Μόντε Γιανγκ που τον ενδιαφέρει το καινούριο, ακόμα και αν αυτό περιέχει το ενδεχόμενο να είναι κακό. Γιατί αυτό που για τους άλλους είναι κακό, για εμάς μπορεί να είναι καλό, γιατί η εξελικτική κίνηση είναι προτιμότερη και φυσικότερη προοπτική από τη στασιμότητα και τον εφησυχασμό. Για να είμαστε σε θέση να εισχωρήσουμε στα σκοτεινά, αλλά και στα φωτεινά, σημεία της ανθρώπινης ύπαρξης και να προβάλλουμε τις αντιστάσεις μας σε οτιδήποτε δε μας κάνει.

Από την άλλη πλευρά, βέβαια, εκπροσωπούμε μια ευρύτερη αντικοινωνική συνιστώσα, όμοια με αυτή που περιγράφεται στα Χαοτικά Μανιφέστα. Αυτό γιατί θεωρούμε πως είναι αυταπόδεικτο ιστορικά πως άτομο και κοινωνία, άτομο και σύνολα, έχουν εξαρχής ανταγωνιστική υφή στις μεταξύ τους σχέσεις. Ο μόνος τρόπος για να καταργηθεί αυτό το πολλαπλώς παγιωμένο φαινόμενο είναι η αύξηση της ατομικής συνείδησης που θα δύναται να οδηγήσει σε συγκροτήσεις συλλογικών, και όχι μαζικών, μορφωμάτων-συνόλων που θα εξασφαλίζουν την προστασία του ατομικού συμφέροντος και θα οδηγούν στην εντυχή συγκυρία δημιουργίας συνόλων ποιότητας, αξιοσύνης και σεβασμού, που θα μπορούν με την αυξημένη τους δυναμική να κατακτούν στόχους. Παρατηρώντας κανείς τη μετριότητα των περισσοτέρων μαζικών επαφών και συναναστροφών, καταλήξαμε στο αξιακό συμπέρασμα, ένα φιλοσοφικό αξίωμα μαθηματικής ακρίβειας, πως κάθε σύνολο που δημιουργείται πρέπει να είναι προϊόν συνειδητής και βελτιωτικής συγκατάβασης των μελών που το συνθέτουν. Άλλιώς, βρισκόμαστε μπροστά σε μέτριες και δυσχερείς καταστάσεις, που αργά ή γρήγορα θα οδηγήσουν σε ραθυμίες, ασήμαντες αντιθέσεις,

αντιπαλότητες, κάθε είδους ανασχέσεις, θαψίματα, προβλήματα. Ξαναεπισημαίνουμε πως η επαγγωγική ερμηνεία των κοσμικών διεργασιών δίνει τις απαντήσεις και προδιαγράφει τις λύσεις. Τοποθετούμαστε στην αντικοινωνική τάση, καθώς απότερος σκοπός της κίνησης μας είναι η αποδόμηση της έννοιας της κοινωνίας, ως διαμορφωμένο στην τυφλότητα του τετριμμένου σύνολο, μια στιρνερικής κοπής πολύμορφη απόπειρα ατομικής απελευθερωτικής διεργασίας που δε σταματάει ποτέ όσο ζούμε και αναπνέουμε το μολυσμένο αέρα της πολύπλευρης εξουσιαστικότητας. Για να το περιγράψουμε πρακτικά δε νιώθουμε καμία υποχρέωση να συμμετάσχουμε εξαναγκαστικά, από συνήθεια, στο χτες, στο τώρα και στο αύριο, σε ποσοτικά διευρυμένες διεργασίες κάθε τομέα καθημερινής δραστηριοποίησης, είτε έχουν πολιτικά, είτε φιλικά, είτε ερωτικά, είτε συγγενικά, είτε άλλου είδους χαρακτηριστικά που αντιβαίνουν τους προσωπικούς αξιακούς μας κώδικες. Τελεία και παύλα. Βάζουμε στοπ στις χαζοβιόλικες και αυτοκαταστροφικές μας παρελθοντικές συμμετοχές που βλάπτουν την υπόθεση μας και μας αποτρέπουν από μια δημιουργική επέλαση στους χωροχρόνους της ζωής μας, που τη θεωρούμε αρκετά πολύτιμη για να την ξοδεύουμε εγκλωβιστικά και μέτρια. Το άτομο και τα συμφέροντα του πάνω από όλα... Υπάρχουν στιγμές που η σκέψη μας ευδοκιμεί πολύ κοντά στο νταντάϊστικό - Καταστρέφω τα κομμάτια του μιαλού και εκείνα της κοινωνικής οργάνωσης, ό,τι κοιτάζουμε είναι ψεύτικο. Στεκόμαστε επικριτικά και επιθετικά απέναντι στην αποθηριωμένη νεοελληνική φαυλοκρατία και τη συγχώνευση της με μια διαστρεβλωμένη, απολύτως προσαρμοσμένη στο υπάρχον πολιτισμικό ανοσιούργημα, παρανόηση μιας μεταμοντέρνας παραποτημένης ψευτομηδενιστικής νοοτροπίας που φλερτάρει με τη φριχτή και επιφανειακή ιδιότευση των υπηκόων.

Συμμετέχουμε στον **ιδεολογικό πόλεμο**, γιατί χωρίς πολλές περιστροφές μια γνήσια επαναστατική τάση χρειάζεται τα απαραίτητα θεωρητικά της όπλα για να μπορέσει να πολεμήσει Εναντίον Όλων όσων πληγώνουν την ελευθερία, θυμούμενοι σε κάθε ευκαιρία τα λόγια του Νίτσε.... *Ρίχνουν αδικία και λάσπη πάνω στον μοναχικό. Άλλα αδερφέ μου αν θες να είσαι άστρο, θα πρέπει να λάμπεις το ίδιο λαμπρά πάνω τους, έστω και αν έτσι σου φέρθηκαν...*

Έζησα έρημος και ισχυρός Δ.Λιαντίνης- τα τελευταία του λόγια

Ατομικιστικός γιατί το άτομο και το εγώ είναι οι πεμπτουσίες της ύπαρξης. Η υπαρξιακότητα βρίσκεται για εμάς σε πλήρη συνάφεια με τα πεπραγμένα του πολιτικοκοινωνικού γίγνεσθαι. Αν αυτά αποκοπούν βρισκόμαστε

μπροστά σε εκτρωματικές καταστάσεις. Αν δωθεί βάρος στο πρώτο σκέλος μιλάμε για διανοούμενίστικο αυτοβαυκαλισμό, αν γίνει το αντίστροφο μιλάμε για μαζικές δήθεν αλήθειες που ποδηγετούν την ατομική ευδοκιμότητα. Μια συνθήκη που προσομοιάζει με το μαρξιστικό κομμουνιστικό «απελευθερωτικό» ψέμα που οδηγήσει στα πολλαπλά εγκλήματα του κόκκινου ολοκληρωτισμού που έζησε η ανθρωπότητα τον προηγούμενο αιώνα. Σε κατάστασεις που η κοινωνική ζωή ήταν παραδομένη στις διαθέσεις των μυστικών πρακτόρων που παρακολουθούσαν τα πάντα και που οι αντιφρονούντες παραπέμπονταν στα πεδία μιας επιστημολογικής ψυχοπαθητικής ψευτοερμηνείας, κάτι που δικαιολογούσε ακόμα και τη φυσική τους εξόντωση με τις απάνθρωπες πρακτικές εφαρμογές μιας διεφθαρμένης επιστημονικής τάξης. Οι ανάγκες και οι συνειδήσεις του καθενός και της καθεμιάς είναι ατομικές υποθέσεις. Η κάλυψη, η ικανοποίηση και η σμίλευση τους μπορούν να εκδηλώνονται μέσα στο κοινωνικό πεδίο, κάτι τέτοιο, όμως, επ' ουδενί δεν αναιρεί τον εγωιστικό χαρακτήρα των κινήτρων του κάθε ατόμου, επομένως και των όποιων έμπρακτων παραστάσεων δημιουργεί η απόφαση για την εξυπηρέτηση τους. Από το πρωτογενές ενστικτώδες εγώ, στο πνευματώδες απελεύθερο εγώ των Ανθρώπων που εκδηλώνεται, υπερασπίζεται και κατακτιέται με τη ζωώδη δύναμη της ατέρμονης ατομικής θέλησης, αναγνωρίζουμε την απαραίτητη εξέλιξη για την Επαναστατική Αυτοπραγμάτωση. Αγωνιζόμαστε πολύμορφα για τη δημιουργία διαφορετικών ανθρώπινων τύπων, που αρνούνται τις κυρίαρχες ιδεολογίες, τοποθετούν τους εαυτούς τους έξω από τις δομές του υπάρχοντος και αγωνίζονται για τον αυτοκαθορισμό και την αναζήτηση εθελοντικών συνεργασιών για την κατάκτηση απελευθερωτικών ζωνών ανάσας από το πνιγηρό περιβάλλον που συνθέτουν τόσο οι εξουσιαστικές κάστες, όσο και οι συνοδοιπόροι τους, που με τα ατομικά τους βιολέματα συντηρούν τη διατήρηση του υπάρχοντος σε ισομερείς ποσότητες υπευθυνότητας με τους συνειδητοποιημένους ηγήτορες του πολιτισμού. Πέρα από τις λογικές του Καλού και του Κακού, πέρα από θέσφατα και ιδεολογικά προπαγανδιστικά συνθήματα, στήνουμε μια άλλη κατάσταση, συμβατή με το εγώ και τις συμφωνίες του στα χνάρια μιας χαοτικής συνδιαμόρφωσης που θα σέβεται και θα τιμά την επιλογή για απελευθέρωση από ότι εκμεταλλεύεται, καταπίέζει, χειραγωγεί, εξαπατά, ταπεινώνει, ποδηγετεί και εξαχρειώνει το άτομο και τα ιδιαίτερα συμφέροντα του. **Καμία πράξη δεν είναι καλή, κακή κλπ. Άλλα είναι μια υποκειμενική εκδήλωση με αντικειμενική περιγραφή, αιτίες, αφορμές και συνέπειες.** Εχθρευόμαστε το αστικό μοντέλο εγωισμού, γιατί οικοδομεί ανισότητες και μοντέλα διαβίωσης που φλερτάρουν με την ψυχοσωματική αρρώστεια και την πνευματική σήψη και διαφθορά. Ενα μοντέλο που ποντάρει και συνειδητά αναδεικνύει τις πιο εξουσιομανείς πτυχές του ανθρώπινου είδους.

Το άτομο του φιλελευθερισμού είναι το άτομο της ματαιοδοξίας και της ύπουλης επιβολής επί των άλλων, σε αντιδιαστολή με την εθνικιστική και κομμουνιστική κρατιστική ωμότητα, που θεωρούσε κατά τους καιρούς της εφαρμογής της πως τα άτομα κυβερνιώνται καλύτερα με ολοκληρωτικό τρόπο. Εμείς προτάσσουμε το άτομο που θα είναι ικανό να διεκδικήσει την αυτοτέλεια του χωρίς να καταπατά τα δικαιώματα του διπλανού του, μια στιβαρή πεποίθηση που απαγορεύει κάθε κυβέρνηση ανθρώπου από άνθρωπο. Μόνο που συμφωνούμε με τη νιτσεί' κή διδαχή πως κάτι τέτοιο μπορεί να επιτευχθεί μονάχα στα πεδία της αυτοβελτίωσης και της μαχητικής κατάκτησης των προσδιοριστικών της πτυχών. Η ισότητα δεν υπάρχει επειδή την προβλέπουν τα ιδεολογικά επιχειρήματα κάποιων. Κατακτιέται μέσα στον κοινωνικό ανταγωνισμό μετά από πολύ δουλειά και με υψηλά στάνταρ αυτοσυνείδησης. Κοινώς, με πολύ απλά λόγια, πατάμε το φρένο του σεβασμού εκεί που μας περιορίζονται οι όποιες δυνατότητες για προσβολές και εισχωρήσεις. Στον αέναο και πολύπλευρο πόλεμο των εγώ, καταθέτουμε την ψυχή μας και τον καλύτερο μας εαυτό. Κρατισμός-με οποιαδήποτε ιδεολογική επίφαση, καπιταλισμός, και κάθε –ισμός, θεωρούμε πως υπάρχουν για να ταπεινώνουν την ατομική μας αξιότητα, επομένως κηρύσσουμε τον πόλεμο του ατόμου σε κάθε εργοστάσιο παραγωγής υποδουλωτικών λογικών και θεάτρων δημοσιοποιημένης εκδήλωσης εξουσιαστικών μηχανισμών, νοοτροπιών και επιβολών.

Εκνευριζόμαστε με υποκριτικές απόπειρες καλλιέργειας ερμηνευτικών εργαλείων που καθαγιάζουν και ωραιοποιούν. Δεν αποτελούμε μια ομάδα κρούσης της αριστερής φιλοσοφίας, αλλά μια ενσυνείδητη τάση που αγωνίζεται για να κατακτήσει τις απελεύθερες πτυχές της, κόντρα σε οτιδήποτε επιβουλεύεται και πολεμάει το άτομο και την απελεύθερη προοπτική του. Πιστεύουμε ότι το κάθε άτομο είναι αρμόδιο να μιλήσει για τον εαυτό του και για τον κόσμο σύμφωνα με τα προσωπικά του βιώματα, και όχι με γνώμονα την επιλογή μιας ελλιπούς ψευδοσυνείδησης. Εξάλλου, στονς πολλούς δεν πρέπει να δίνεις το χέρι, μα πιότερο τα νύχια σου-και θα μου άρεσε πολύ αν είχες στα αλήθεια νύχια σαν τα άγρια ζώα για να υπερασπιστείς απέναντι τους. Άλλα ο ίδιος σου ο εαυτός θα είναι πάντα ο χειρότερος εχρθός που θα μπορούσες να βρεις στο δρόμο σου-ο ίδιος ο εαυτός σου κείτεται και σε παραμονεύει μέσα σε σπηλιές και δάση. Μοναχικέ άνθρωπε, τραβάς ένα δρόμο για τον εαυτό σου! Κι ο δρόμος σου οδηγεί στο να ξεπεράσεις τον εαυτό σου και τους εφτά διαβόλους σου! (Φ.Νίτσε)

Επαναστατικός γιατί προτάσσουμε τη βίαιη διεργασία κατάργησης τόσο των θεσμικών πυλώνων της συστηματικής τάξης, κράτος και κεφάλαιο, όσο και όλων των παράλληλων ηθικοπλαστικών, λογικοφανών και πειστικών συμβάσεων που εγκλωβίζουν συνειδήσεις και μετατρέπουν τις ατομικές και μαζικές πράξεις σε υποδούλωτικά άλλοθι μιας προκατασκευασμένης παγίδας Μια στρατιωτικό τύπου μεταβολή των συσχετισμών δύναμης προς όφελος των αντικαθεστωτικών δυνάμεων και δράσεων. Η παρουσία μας γίνεται πραγματώσιμη βάση συγκεκριμένης τακτικής και στρατηγικής, αλλά και συνείδησης που μετατρέπει τη βία από χουλιγκανίστικη έξαρση σε συνειδητή επιλογή άρνησης, συνδυαζόμενη με πολύμορφες πρακτικές διάχυσης της αντίληψης μας. Η επανάσταση, ως συλλογική απόπειρα, δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά μέσο για την κατάκτηση των απελεύθερων επιθυμιών μας. Σε ταξικές δικτατορίες, παρά την προλεταριακή τους επίφαση, εμείς δεν παραχωρούμε καμία σπιθαμή ανοχής. Σε συνδυασμό με τον ατομικό προσανατολισμό οικοδομούμε τις οργισμένες ταξιαρχίες μοναχικότητας που εδράζονται σε μια διαρκή επαναστατική απόπειρα απεγκλωβισμού από οτιδήποτε υποδουλώνει το άτομο και τις συλλογικές συμμαχίες του. Ενστερνίζόμαστε πλήρως το παρελθοντικό πρόταγμα συντρόφων που εστιαζόταν στο πάντα επίκαιρο και εύστοχο Επανάσταση μέσα στην Επανάσταση για να διαδηλώσουμε το αίτημα μας για επιλεκτικές συνεργασίες και για αδιάλλακτες αποκοπές από οτιδήποτε δεν ευθυγραμμίζεται με τις επιθυμίες και τις συνειδητότητες μας. Δεν λειτουργούμε ανθρωπιστικά, ουδετερολάγνα και άνευρα, παρά οριζόμαστε και κινούμαστε συμβατά με τις έννοιες της Επαναστατικής Απολυτότητας, του Επαναστατικού Κινήτρου και του Επαναστατικού Συμφέροντος. Αν όλα αυτά φαίνονται κούφιες ιδεολογικές φόρμες ή ανούσια σχήματα σε κάποιους, θα τους αντιτάξουμε πως και αυτοί στην ουσία προτείνουν τρόπους για την προώθηση υπόθεσης που σχετίζεται άμεσα με ένα δικό τους συμφέρον. Το συμφέρον της οργάνωσης, του γκρουπούσκουλου, του κόμματος, του συνδέσμου, της ομάδας, του συνδικάτου, της παρέας, της συντεχνίας, της γειτονιάς, της ιδεολογίας, της Εκκλησίας, του Θεού, του αλλοτριωμένου εαυτού, της αστικής νομιμότητας, των μεταναστών, της κοινωνίας, της ανθρωπότητας, μιας τάξης, ενός υποσυνόλου, μιας διασκέδασης, ενός καπρίτσιου, των συγγενικών δεσμών, της οικογενειακής τιμής και συνέχειας, των βιολογικών ορμών, των δυστυχισμένων, της επαγγελματικής ευσυνειδησίας, του αυτοσεβασμού, μιας ιδεοληψίας, ενός διαπροσωπικού ανταγωνισμού, της αυτοεπιβεβαίωσης κοκ. Και ενώ φαινομενικά όλα αυτά τα μορφώματα υπηρετούν ιδεολογίες και καλούς σκοπούς, στην ουσία αυτονομούνται και καταντάνε σκοπός από μέσο. Η μόνη απάντηση σε αυτό είναι η προάσπιση του Εγώ, η αυτόνομη συνειδητότητα, που θα σηκώνει ανάστημα σε παραλειτουργίες

και ιδιοτέλειες, που θα καταργεί οριζόντιες και κάθετες εξουσίες κάθε μορφής, ισχύος και μανδύα. Άρνηση της εξουσίας, άρνηση της πολιτικής, άρνηση των πάντων, για την κατάφαση της απελεύθερης ζωής...

Δε διαλέγουμε συμπεριφορές για να γίνουμε αποδεκτοί από το μέσο όρο. Δε χάνουμε τη διάθεση μας για ζωή, παιχνίδι, χαρά, απόλαυση, δημιουργία για να κερδίσουμε τα ένσημα της ψευτοσοβαροφάνειας της όψιμης δουλικότητας των ρόλων. Δε βάζουμε δεσμευτικές υπογραφές σε κανένα συμβόλαιο ένταξης και ενσωμάτωσης. Για την εσωτερική αφύπνιση, που θα βάλει εμπρός τις μηχανές της ατομικής ενέργειας. Για εμάς το επαναστατικό υποκείμενο ορίζεται και πραγματώνεται εκεί που γίνεται μάχη για την πλήρη κατάργηση όλων των ρόλων της υποταγής. Για την αναζήτηση μιας καινούριας αισθητικής που θα προκαλεί δημιουργικές εκρήξεις και θα πάίρνει κάθε διαζύγιο από τις σιχαμένες εκφάνσεις της αβασάνιστης ρουτίνας, που βολεύει τους ισχυρούς και αδρανοποιεί τους υπηκόους τους, περιορίζοντας τους δεύτερους στα πεδία του ανούσιου και του προβλέψιμου. Εκεί που η εξουσία χαρτογραφεί για να προβεί σε, συνήθως αποδοτικές, ασκήσεις διαιώνισης και αναπροσαρμογής των κεκτημένων της. Για την έναρξη εχθροπραξιών απέναντι σε οτιδήποτε κινείται έξω από τον άξονα μας. Γιατί δε μας αρκεί η εναντίωση μονάχα στην αστυνομική βία, στην εθνική ταυτότητα, στα πογκρόμ, στα εργατικά ατυχήματα, στην εθνικιστική παρακρατική λειτουργικότητα, στις απολύσεις, στην ανέχεια, στη φτώχεια, στα ναρκωτικά, στην πολιτική λαμογιά, στα πολύμορφα λαδώματα και φακελάκια της δημόσιας ζωής, στις εξαγορασμένες συνειδήσεις, στη συνδικαλιστική απατεωνιά, στην κομματική απάτη, στη δικαστική αυθαιρεσία, στην εισαγγελική αλητεία, στην τηλεοπτική διαστρέβλωση, στην εξαχρείωση της show business κοινότητας, στον καθηγητικό υπερφιαλισμό, τη διανοουμενίστικη αυθεντία, στη θεαματική παρουσίαση της επιβίωσης, στην αριστερή αφέλεια, στον πλούτο, την ασφαλίτικη αθλιότητα. Θέλουμε να εμβαθύνουμε. Για να αντιστρατευθούμε έμπρακτα τη ματαιοδοξία, την έπαρση, την αλαζονία, τον ελιτισμό, την σιλωαμική ουδετερολαγνεία, τον αυτισμό του αστισμού, τις λυκοφιλίες, τις υποκριτικές χαιρετούρες, την παρατραβηγμένη λαί' κότητα, την πονηριά, την ομοφοβία, τον πολύμορφο και πολύφερνο ρατσισμό, τη μικροψυχία, το κουτσομπολιό, την υποτέλεια, τη βλακεία, την ανεκτικότητα στο κατάπτυστο, το ξετσίπωτο, το αυτιστικό και στο προβληματικό, τη σφετεριστική χρήση των υπερβολικά πολλών πληροφοριών που δημιουργούν μια προβληματική γνώση, το στείρο χουλιγκανισμό, την αδιαφορία, τη μεμψιμοιρία, το φτηνό –αβασάνιστο-αβίαστο-ανούσιο και άκυρο επικριτισμό, στη διαφωνία για τη διαφωνία, τη λατρεία των μικροαντικειμένων, τις επιτηδευμένες συμπεριφορές, την εύκολη απαξίωση του διαφορετικού, την υποταγή του ανθρώπου σε διάφορες εξαρτήσεις, τη χαζή

αποστροφή των σοβαρών αιτιάσεων των διπλανών, τη ζήλεια, τη μοχθηρία, τα moratorium συναινετικότητας και τις στημένες απορίες. Κόντρα στις πλάγιες σκέψεις και τα πισώπλατα αδειάσματα των φορέων της ασθένειας του ευτελούς, που καταδικάζει τη ζωή σε μίζερη επιβίωση με τις ανάλογες καταπράντικες φαρμακολογίες και δοσολογίες. Δεν απολογούμαστε πουθενά, δε δίνουμε λογαριασμό σε κανέναν που σκοτώνει τον αξιακό μας κώδικα, παρά μόνο στη συνείδηση μας και στους πραγματικούς συντρόφους μας. Δεν θέλουμε τυφλούς συμπράττοντες, ούτε χρήσιμους ηλίθιους, αλλά θεωρητικά καταρτισμένους συνεργούς στη διάπραξη πολύμορφων ρηγμάτων στις κυρίαρχες λογικές, ηθικές και αντιλήψεις, που δεν είναι τίποτα άλλο από πλειοψηφικές επικυρώσεις των συμφερόντων των αρχηγών της αγέλης και των διάχυτων ιδεοληψιών που ενοποιούν στο βωμό του απλοίκου και του εύκολου τους πολλούς, με όρους οπαδισμού. Δεν αφουγκραζόμαστε τα κηρύγματα των μαζικών αληθευμάτων, δεν προστρέχουμε στις εκδηλώσεις και στις συναγελάσεις του στάσιμου και του μερικού. Άλλα και την τυφλή πίστη σε μια ανύπαρκτη και πολυφορεμένη απάτη περί της γενικευμένης καλής φύσης του ανθρώπου, όπως και την τακτική της απόκρυψης των κακώς κειμένων, τις ανάγοντες σε παρελθοντικές ενδείξεις ενός στραβού δρόμου για τον οποίο δεν μετανιώνουμε, αλλά δεν είμαστε πια υποχρεωμένοι να υπερασπιζόμαστε. Σε αυτό το δρόμο που διαλέξαμε συνειδητά θα βρούμε απέναντι μας σχεδόν τους πάντες. Δεν καταλαβαίναμε αρχικά εύκολα το γιατί, αλλά πλέον ο καθένας θα λαμβάνει την στάση που του αρμόζει, που ο ίδιος διαλέγει για τους δικούς του λόγους. Γιατί καμία επιλογή δεν ξεφεύγει από την αιτιοκρατική αντιμετώπιση της ζωής. Και εδώ τα πορίσματα καθε άλλο παρά τιμητικά είναι. Το ρολόι δείχνει ξεκάθαρα πως ήρθε η ώρα για να εφαρμόσουμε τις νετσαγιεφικής κοπής πολύμορφες πρακτικές κατάκτησης του σκοπού. Δε θα νικήσει η μετριότητα της υποταγής και οι εκφάνσεις που λαμβάνει στο χωροχρόνο!

Μηδενιστικός γιατί όλες οι αφηρημένες έννοιες αποσκοπούν στη διατήρηση του υπάρχοντος, υπό το πρίσμα καλλιέργειας υποτακτικών συνειδήσεων και κίβδηλων προτάσεων περί ελευθερίας. Η δημιουργία ψευδοσυνειδήσεων είναι ο καλύτερος τρόπος για να προκαθορίσεις τις κινήσεις κάποιου και να προύπολογίσεις τα αποτελέσματα της δουλικής του ζωτικότητας. Και παρατηρούμε την πλήρη δικαίωση του Νόαμ Τσόμσκυ στο επιχείρημα του ότι οι πιο ευάλωτοι στις κρατικές προπαγάνδες τελικά είναι οι μορφωμένοι, γιατί αυτοί έρχονται σε συνεχή επαφή με τα πορίσματα των εξουσιαστικών think tank. Η επίκληση επιχειρημάτων που φλερτάρουν με το κατασκευασμένο σημαντικό θέλει δύο φορές μεγαλύτερη προσοχή. Δίπλα τους

βρίσκονται, δυστυχώς, και οι πρακτικιστικές επιλογές επιβίωσης που αναπτύσσονται στις εκβιαζόμενες από τις οικονομίστικες ανακατατάξεις των κρατιστών μάζες των φτωχώτερων κοινωνικών στρωμάτων. Επιμένουμε να θεωρούμε πως η πείνα είναι βασική παράμετρος εξεγερσιακών επεισοδίων, όμως η ατομική επαναστατική συνείδηση η προ' ύπόθεση για απελεύθερες κατακτήσεις ουσίας και ποιοτικής αναβάθμισης των προσωπικών διαδρομών του καθενός και της καθεμιάς.

Το μηδενιστικό πρόταγμα είναι διττό. Από τη μια εναντιώνεται στο σήμερα και αναδεικνύει την αποτυχία και το υποδουλωτικό όλων των αφηρημένων εννοιών που επικρατούν και προωθούνται διακαώς από διάφορους επιτήδειους. Από την άλλη, δε, και αυτό είναι το σημαντικότερο, εστιάζει στη διαχρονική τους απάτη. Ο παρασιτικός τους ρόλος θα επιχειρήσει να επανεμφανιστεί ακόμα και σε μια μελλοντική επαναστατική κατάσταση, επιχειρώντας την παγίωση μιας νέας εξουσιαστικής τάξης, με άλλα ονόματα, διαφορετικές επικαλύψεις, δέλεαρ, επιχειρήματα, ανθρωπιστικές διακηρύξεις, τροπάρια, θρησκοληψίες, ήρωες και άλλους αρχηγίσκους. Αντιπροτείνουμε τους προσωπικούς αξιακούς κώδικες της ταυτόχρονης άρνησης οποιασδήποτε συνθήκης δολοφονεί την αξιοπρέπεια μας μια ολική εξέγερση απέναντι σε οτιδήποτε επιχειρεί να αμβλύνει τον αυτοκαθορισμό μας. Μια πολύμορφη δράση που κατακλύζει τους δρόμους της μητρόπολης και διαχέει παντού το πρόταγμα μιας διαφορετικής κίνησης, για ένα διαφορετικό σήμερα, που θα μαθαίνει από το χτες και θα βάζει τις βάσεις για το αύριο. Οι αφηρημένες έννοιες, οι θεσμοί, ο πολιτισμός καταργούνται μέσα από συνεχείς πολύμορφες διαδικασίες, αναπόσπαστο κομμάτι τους είναι η Επανάσταση, ως μεταβατικό στάδιο της διαρκούς ατομικής εξεγερτικής-επαναστατικής κίνησης μεταξύ συνεργαζόμενων υποκειμένων... Εναντιωνόμαστε στην κονιορτοποίηση του νεωτερικού Ατόμου, στην εξάντληση της άλλοτε πανίσχυρης βούλησής του για δύναμη, από την οποία πήγαζε και η επαναστατική-μηδενιστική ορμή του, επιχειρώντας τον επαναπροσδιορισμό αυτής της ορμής και τον καθορισμό των σύγχρονων στοχεύσεων της.

Θα προσπαθήσουμε να επιβάλλουμε στη ζωή μας δια "πυρός και σιδήρου" τον πόλεμο σε όλες τις αξιώσεις κυριαρχίας που ενυπάρχουν μέσα στο σύνολο των πολιτισμικών αξιών που μοιράζονται αφειδώς επιχειρώντας να κατασκευάσουν πρόθυμους οπαδούς και δούλους. Από το χριστιανικό πολιτισμό του παρελθόντος στη δικτατορία του χρήματος, με τα ενδιάμεσα στάδια άλλων ιδεοληπτικών θέσφατων, η ανάγκη για κατάργηση των αφηρημένων εννοιών και

των ρόλων, μοιάζει και είναι η μοναδική προύπόθεση για την απελευθέρωση των ατόμων.

Στην ταυτότητα των ρόλων, στις παραδόσεις, στις μιμήσεις, στις θρησκοληψίες και τους μύθους του εξουσιαστικού χτες, αντιτάσσουμε την Επαναστατική Μηδενιστική Πρόταση που εχθρεύεται τον μεταμοντερνισμό ως άλλη όψη του παλιού, την ιδεολογική σύγχυση και το αλυσόδεμα της σκέψης στα κάγκελα των πολύμορφων κελιών της σύγχρονης εποχής. Ένας υλικός κόσμος γεμάτος υποδουλώσεις χρειάζεται και τα ανάλογα πνευματικά επιχειρήματα. Τα αρνούμαστε έμπρακτα και διαχέουμε στο παντού και στο πάντα την υπέρτατη για εμάς αναγνωρίσιμη αξία, τον επαναστατικό εγωισμό.

Επιχειρούμε να επανανοματοδοτήσουμε τη σχέση ανθρώπων και υλικού κόσμου, μετατρέποντας τον δεύτερο σε μέσο εξυπηρέτησης της ανόθευτης ανθρωπινότητας και όχι σε συνθήκη τυφλής υποδούλωσης του ανθρώπου σε αυτόν. Παράλληλα, δε θα επιδείξουμε την παραμικρή ανοχή σε ανθρώπινες σφετεριστικές προθέσεις απέναντι στη φύση και σε οτιδήποτε εξωανθρώπινο. Εμπρός, λοιπόν, για τις κοσμικές αποστασίες του παρόντος και του μέλλοντος.

Κάποτε υπήρχε το όραμα της Λαΐκής Δημοκρατίας της Ελλάδας. Δίπλα σε αυτό αναπτύχθηκε το ακροαριστερό όραμα των ελληνικών σοβιέτ και, αργότερα, οι αναρχικές κομμούνες του πρόσφατου αντικαθεστωτικού ελλαδικού χώρου. Για εμάς ήρθε η χωροχρονική στιγμή να μιλήσουμε για την Ολική Απελεύθερη Ζωή. Ζητάμε, δημοσιολογώντας ασύστολα, το απόλυτο!

Για αυτούς που επέλεξαν έστω και ένα λεπτό να ζήσουν γράφοντας στα παλιότερα των υποδημάτων τους αυτόν τον σκατόκοσμο, τις θεωρίες, τις μεγάλες ιδέες, τις νουθεσίες των ειδικών, την κακεντρέχεια, εκδηλώνοντας τη σιχασιά για τα πλήθη των σκυμμένων κεφαλιών.

Επαναστατικό πρόταγμα χωρίς ατομικιστικό στοιχείο αυτοσυνειδησίας δε νοείται με σοβαρούς όρους αποτελεσματικότητας και συνάφειας. Όπως, επίσης, ο ατομικισμός είναι σύμφυτος με τον αντικοινωνισμό, γιατί μόνο έτσι μπορεί να πραγματωθεί με γνήσιους πολύμορφους επαναστατικούς όρους και τρόπους. Όλα αυτά στον μηδενιστικό καμβά συναντιούνται, αλληλοσυμπληρώνονται και επιτρέπουν την ποιοτική κινητικότητα στα διαρκώς ρευστά πλαίσια μιας χαοτικής φυσικής καταγραφής, που αγκαλιάζει τον αμοραλισμό και χαίρεται τον κυνισμό. Οδόφραγμα στην κανονικότητα της μετριότητας και των επιβαλλόμενων τύπων που λαμβάνει έμπρακτα ή θεωρητικά. Στήνουμε τις εξεγερτικές ταξιαρχίες χάους που υπηρετούν τη συνείδηση μας εναντίον όλων των εχθρών μας...Οραμα μας να κατακλυστούν οι χωροχρόνοι από συνειδητοποιημένες ομάδες κρούσης, που με οπλισμένες επιθυμίες και

απίθασες ψυχές θα συμβάλλουν στην οργισμένη και οριστική καταστροφή του πολιτισμού...

Αθήνα Ιανουάριος 2011 -λίγο πριν την ψήφιση του νέου τρομονόμου που ποινικοποιεί το φρόνημα

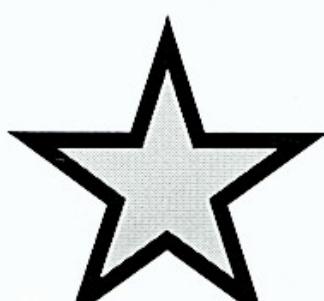
ο μοντελό διαδικασίας που αποτελεί την πρώτη στάση στην ανάπτυξη της επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων στην πόλη. Το πρότυπο αυτού του μοντελού είναι η αναπτυξιακή πορεία της Αθήνας στην περίοδο 1950-1970, η οποία έπειτα από την αναπτυξιακή περίοδο της δεκαετίας του 1980, έγινε η πρώτη στάση στην ανάπτυξη της πόλης στην περίοδο 1990-2000.

Λέσχη Μηδενιστικής Συνείδησης rem gero

**NE TRAVAILLEZ JAMAIS! VIVEZ! –ΜΗ ΔΟΥΛΕΥΕΤΕ ΠΟΤΕ!
ΖΗΣΤΕ!**

INTENSIFIONS LA LUTTE IDEOLOGIQUE –ΕΝΤΕΙΝΕΤΕ ΤΟΝ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΑΓΩΝΑ

PRENEZ VOS DESIRES POUR DES REALITES – ΠΑΡΤΕ ΤΙΣ ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ ΣΑΣ ΓΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ.

Από τότε που κουράστηκα να ψάχνω, έμαθα να βρίσκω. Κι από τότε που ο άνεμος μου εναντιώθηκε, έμαθα να σαλπάρω με όλους τους ανέμους.
Ελευθερία είναι η θέληση να είναι κανείς υπεύθυνος απέναντι στον εαυτό του.
Η πιο μεγάλη τέχνη είναι να ξέρεις να αποχωρείς την κατάλληλη στιγμή.
Η παράνοια σε άτομα είναι σχετικά σπάνια. Όμως σε ομάδες, κόμματα, έθνη και επαρχίες είναι μάλλον ο κανόνας.
Ποτέ σου μη ζητάς. Παράτα τα κλαψουρίσματα. Παιρνε, σου λέω, πάντα παιρνε
Φ.ΝΙΤΣΕ

**ΕΜΠΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΧΥΣΗ ΜΙΑΣ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗΣ
ΟΙΚΗΣ ΜΗΑΕΝΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΝΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΟΙΑΛΩΝ ΤΟΥ!**

**ΣΤΗΝ ΑΡΝΗΣΗ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΒΡΙΣΚΟΥΜΕ ΤΙΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΚΛΑΦΛΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ, ΣΤΗΝ
ΚΑΤΑΦΑΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΣΩΝ ΕΠΙΘΥΜΙΩΝ ΜΑΣ
ΒΡΙΣΚΟΥΜΕ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΥΠΑΡΧΟΝΤΟΣ**

**ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΘΕ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑΣ, ΚΑΘΕ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ, ΚΑΘΕ ΡΟΛΟΥ,
ΚΑΘΕ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΥ-ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ, ΚΑΘΕ ΕΜΠΡΑΚΤΗΣ ΚΑΙ
ΙΔΕΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΚΦΑΝΣΗΣ, ΚΑΘΕ ΑΓΓΕΛΑΙΑΣ
ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑΣ, ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΘΕ ΥΠΟΔΟΥΛΩΤΙΚΗΣ
ΣΥΝΘΗΚΗΣ, ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΘΕ ΤΙ ΠΟΥ ΕΠΙΒΟΥΛΕΥΕΤΑΙ ΤΗΝ
ΑΤΟΜΙΚΗ ΜΑΣ ΑΞΙΑ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΤΟΜΙΚΗΣ
ΘΕΛΗΣΗΣ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΤΩΝ
ΕΦΕΛΟΝΤΙΚΑ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΙΑΧΥΣΗ ΤΗΣ**

